

Γερόντισσα Μακρίνα Βασσοπούλου (1921-1995)
ΛΟΓΙΑ ΚΑΡΔΙΑΣ

COPYRIGHT 2012
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΟΔΗΓΗΤΡΙΑΣ
ΠΟΡΤΑΡΙΑ ΒΟΛΟΥ

ISBN: 978-618-80112-0-5

Κεντρική διάθεση:

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»
Σπαρτάκου 6, Συκιές, 566 26 Θεσσαλονίκη
Τηλ. 2310212659 – Fax. 2310207340

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

ἀριτι Θεοῦ, δεκαεπτὰ ἔτη μετὰ τὴν πρὸς
Κύριον ἐκδημίαν τῆς μακαριστῆς Γερο-
ντίσσης ἡμῶν Μακρίνης, ἡ Ἱερὰ ἡμῶν
Μονὴ Παναγίας Ὁδηγητρίας Πορταριάς
Βόλου, ἡ ὁποία εἶχε τὴν θεῖαν εὐλογίαν ἐπὶ τριάκον-
τα καὶ πλεόν ἔτη (1963-1995) νὰ τελῇ ὑπὸ τὴν ἐμπνευ-
σμένην διαποίμανσίν της, προσφέρει εἰς τοὺς ἐν Χρι-
στῷ ἀδελφοὺς τὸ ἀνὰ χεῖρας βιβλίον, διὰ μὲν τοὺς
γνωρίσαντας τὴν Γερόντισσαν πρὸς ὑπόμνησιν τῆς ἀ-
πλῆς ἐν χάριτι καὶ ἅμα πεφωτισμένης διδασκαλίας
της, διὰ δὲ τοὺς μὴ γνωρίσαντας αὐτὴν γεῦσιν μικρὰν
ἀλλὰ γλυκυτάτην τῶν λόγων της καὶ γνωριμίαν τῆς
προσωπικότητος καὶ τοῦ βίου της.

Τὰ στοιχεῖα τῆς Βιογραφίας συνελέγησαν ἀφ' ἐ-
νὸς μὲν ἐξ ὧσων ἡ ἰδία ἡ Γερόντισσα διηγείτο εἰς ἡ-
μᾶς διὰ λόγους πνευματικῆς οἰκοδομῆς, ἀφ' ἐτέρου δὲ
ἐξ ὧσων ἐνθυμοῦνται αἱ παλαιότεραι ἀδελφαὶ καὶ δὴ
αἱ συμπορευόμεναι μετ' αὐτῆς ἀπὸ τῶν πρωΐμων νεα-
νικῶν της χρόνων, καθὼς καὶ ἐκ πληροφοριῶν συγγε-
νικῶν της προσώπων, καταβληθείσης προσπάθειας

διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ἀκριβεστέραν διασταύρωσιν τῶν πληροφοριῶν, ὅπου τοῦτο ἦτο ἐφικτόν. Ἐπειδὴ ἡ Γερόντισσα ἐπεθύμει νὰ πολιτεύεται ἀφανῶς καὶ ἐν σιωπῇ, τὰ παρατιθέμενα περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς πολιτείας της στοιχεῖα εἶναι ὀλίγα –καὶ ἴσως τὴν ἀδικούμε– ἐν συγκρίσει μὲ τὸ πλῆθος τῶν πνευματικῶν καταστάσεων, τὰς ὁποίας πραγματικῶς ἐβίωνε.

Τὸ κύριον σῶμα τοῦ βιβλίου ἀποτελοῦν οἱ Λόγοι, ἧτοι ἀπομαγνητοφωνημένα ὁμιλίας, τὰς ὁποίας ἡ Γερόντισσα ἀπηύθυνε πρὸς τὴν ἀδελφότητα κατὰ τὰς συνάξεις μας πρὸς διδασκαλίαν, νοουθεσίαν, ἐνίσχυσιν ἢ καὶ παιδαγωγικὸν ἔλεγχον, καλύπτουν δὲ τὰ ἔτη ἀπὸ 1971 μέχρι καὶ 1992. Πρόκειται βεβαίως περὶ ἐνὸς μόνου μέρους τῶν ὁμιλιῶν, καθ' ὅσον δὲν ὑπῆρξε πάντοτε ἡ δυνατότης ἢ ἡ προνοητικότης νὰ ἠχογραφοῦνται.

Διὰ τὴν ταξινομήσιν τῶν Λόγων ἐτηρήθη ἡ χρονολογικὴ σειρά ἐκτὸς ὀλίγων περιπτώσεων, ὅπου δὲν διασώθησαν σαφεῖς μαρτυρίαι περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκάστοτε πραγματοποιήσεως αὐτῶν, καὶ ὡς ἐκ τούτου οἱ Λόγοι οὗτοι ἐτέθησαν εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν κατὰ εἰκασίαν.

Αἱ ἐλάχισται ἰδικαί μας ἐπεμβάσεις εἰς τὸ κείμενον τῶν Λόγων ἔγιναν μόνον ὅπου ἦτο ἀναγκαῖον διὰ τὴν καλυτέραν κατανόησιν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ πάντοτε ἡ μεταφορὰ εἰς γραπτὸν λόγον τοῦ προφορικοῦ, καὶ δὴ τοῦ αὐθορμήτως λεγομένου.

Δὲν ἀπηλείψαμεν τὰς συχνὰς ἐπαναλήψεις, αἱ ὁποῖαι ἐνυπάρχουν εἰς διαφόρους Λόγους, διὰ νὰ μὴ

συντμηθοῦν καὶ οὕτως ἐπηρεασθῆ ἡ νοηματικὴ συνοχή καὶ δομὴ των.

Ὡς πρὸς τὴν γλωσσικὴν μορφήν, προκειμένου νὰ μὴ ἀλλοιωθῆ τὸ πηγαῖον προσωπικὸν ὕφος καὶ νὰ μὴ χαθῆ ἡ δροσιὰ τοῦ προφορικοῦ λόγου, κατεβλήθη προσπάθεια νὰ διατηρηθῆ ὁ λόγος ὅπως ἐξήρχετο ἀπὸ τὰ χεῖλη τῆς μακαριστῆς Μητρός μας, μὲ ἰδιωματισμοὺς τῆς τοπολαλιᾶς τῆς περιοχῆς, μὲ ἀναμεμειγμένους τύπους δημοτικῆς καὶ καθαρευούσης ἢ μὲ διαφορετικὰς ἐκφοράς, ἰδίως ρηματικῶν τύπων ἢ οὐσιαστικῶν.

Παραπομπαὶ εἰς Ἀγιογραφικὰ καὶ Πατερικὰ χωρία προσετέθησαν πλὴν ὀλίγων ἐξαιρέσεων, ὅπου ἦτο ἀδύνατον νὰ προσδιορισθοῦν, λόγω καὶ τῆς ἀπὸ μνήμης ἀναφορᾶς, εἰς τὰ Πατερικὰ κυρίως κείμενα.

Ἀπὸ τὴν θέσιν αὐτὴν ἐπιθυμοῦμεν νὰ εὐχαριστήσωμεν θερμῶς καὶ ὄσους ἀδελφοὺς ἐβοήθησαν εἰς τὴν ἀρτιωτέραν ἔκδοσιν τοῦ βιβλίου εἴτε ὑλικῶς εἴτε διὰ τοῦ κόπου των. Πρωτίστως ὅμως ὀφείλομεν ἰδιαιτέρας εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνην εἰς τὸν πνευματικὸν μας Πατέρα καὶ Γέροντα, π. Ἐφραίμ, Προηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Φιλοθέου τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὁ ὁποῖος καὶ προλογίζει τὴν παροῦσαν ἔκδοσιν. Εὐχόμεθα ταπεινῶς ὅπως ἡ ἐντρύφησις τῶν ἀναγνωστῶν εἰς τὸν Βίον καὶ τοὺς Λόγους τῆς Γεροντίσεως Μακρίνης ἀποβῆ εἰς ὠφέλειάν των πνευματικὴν πρὸς δόξαν Θεοῦ. Τοῦτο καὶ ἡμᾶς θὰ ἀνέπαυε καὶ θὰ ἀπετέλει ἐλάχιστον ἀντίδωρον εὐγνωμοσύνης καὶ τιμῆς εἰς τὴν ἱερὰν μνήμην τῆς μακαριστῆς Μητρός μας, τῆς ὁ-

ποίας συνεχές αίτημα προσευχῆς ἦτο ἡ σωτηρία τοῦ
σύμπαντος κόσμου.

*Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Ὁδηγητρίας
Μετόχιον Ἱ. Μ. Φιλοθέου Ἁγίου Ὄρους
Πορταριά Βόλου, Πάσχα βιβ'*

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

*Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ἀντωνίου
Ἐνόδου τῆ Πάτρας, 2011*

Τὸ ἱερὸ Μετόχιον "Παναγία Ὁδη-
γητριά" τῆς Ἱ. Μ. Φιλοθέου Ἁγ.
Ὄρους, πού βρίσκεται σὲν Πορταριά
Βόλου ὑπερῆξε τὸ πρῶτο γυναικεῖο τῆ
Μοναστήρι, τοῦ ὁποῦ ἀνέλαβα
τὴν ηνεκατικὴ καθοδήγησι, κατόνιν
ἐντολῆς τῆ ὁμοιωτάτη Γέροντος κα
Ἰωσήφ τῆ Ἐσχαστῆ Δίχο καίρῳ

πρὶν τὴν κοίτην τῆς

Ὁ δεβραγός ἢ γέροντας εἶχε
ἐπιμοινωνία διὰ ἀλλήλογραφίας τὴν
τὴν ἀπολύτῃ ἀδελφότητά, πού ηρωτο-
ξεύνησε ἀπὸ τὸ χωρὶο τῶν στα-
γιατῶν Πυλίου. τὴν ἔχουχε καὶ
τὴν ἔχουχε ὅτι τῆς ἰοναχίου νομι-
τίας καὶ πατεριῶς παραδόσεως.
Συνέβηκε ἡ τῆς προερχέσ τῶν εἰς
τὴν ἰδρυοί τῆς Μονῆς εἰς τὴν πορ-
ταρὰ βόλου καὶ ἡ ἀφουε πνευματι-
κό τῆς ὁδοῦ. Στὴν ἐπιδοχὴ τῆς
Γερόντιββας τῆς Μονῆς συνέβηκε καὶ
ὁ ἴδιος ὁ Γέροντας ἦεν μετὰ ἀπὸ
ἠδροφορία, πού ἦρε ἀπὸ τὸν θεὸ
ματὰ τὴν ἕρα τῆς προερχέσ τῶν.
τὴν ἀπόφασι τῆς ἀναλήψεως τῆς
καθῆκοντος τῆς ἐπίκουρῆς διαμονίας
τῶν ψυχῶν τῆς ἀδελφότητας καὶ

Γερόντιββας τὴν ἐδέχθη μετὰ πολλῆς
δυσκολίας κρινόντας τὸν ἑαυτοῦ τῆς
ὡς ἀνάξιον.

Ἡ Γερόντιββας Μαυρίνα ἦταν ἕνας
ἄνθρωπος ἡ πολλῆς δουληαγίης ἀπὸ
τὴν παιδικῆ τῆς ἡλικίας. τὴν ἡνώ-
ριζα ἀπὸ τὸν νόστο καὶ εἶχε ἰδιαιτέρη
πνευματικὴ ὁχέσι καὶ τὴν ἑβραγὴ
ἢ κατέρα, πού τὴν ἑυπαράβτερο-
ταν νομιδοτέονος ὁχου τῆς ὀρφάνιας
τῆς. ἦταν ἵαν ἐνάρετος ἄνθρωπος
καὶ διακρινόταν διὰ τὴν ταπεινότη-
τῆς, τὴν περότητά τῆς, τὴν
προβοχὴ τῆς καὶ τὸ ἀδιάλειπτο τῆς
προερχέσ τῆς. εἶχε πολλὴ καθαρό-
τητα νοῦς, ὅσο "λευκὸ" λογιστὸ δὲν
συνάντησε εἰς ἄνθρωπο. ὡς ἰοναχὴ
εἶχε ἀπερίεργη ὕπακοή καὶ πολλὴ
ἀμελεία ὅτι ἰοναχίου τῆς καθῆ-

μονα. ὁ θεὸς φόβος, ἡ ἐκείνη
 θανάτου καὶ ὁ θεὸς προσεχθὸς τοῦ
 ἀνθρώπου καλλιερχέθησαν παιδιόθεν
 ἐπὶ τὴν ψυχὴν τῆς καὶ ἔχιναν βίωσιν
 τῆς. Ἡ ἀπειρη ὑποφονὴ τῆς, ἡ
 ἀγνοία τῆς καὶ τὸ ἀνύστατο ἐνδιαφέ-
 ρον τῆς γὰρ τὴν σωτηρίαν τῆς ἀδει-
 φότητος διακρῖναι τὴν διακαλιχάν.
 γὰρ προσβλήματα τῶν ἀνθρώπων
 ποὺ τὴν ἐπιγείαν ἦσαν καὶ ἰδιανά
 τῆς καὶ προσεχθούσε καὶ τὴν προε-
 χὴ τῆς καὶ τὸ λόγον τῆς καὶ βο-
 θήσῃ εἰς τὴν ἐπίγειον τῶν.

τὸ Μοναχὸν τὸν αὐτὸ καὶ τὴν
 ἐκβασίαν τῆς Γερώντιδος ἀποτέλλε
 τὴν ἐκβασίαν καὶ τῶν λοιπῶν Μονῶν
 ποὺ ἰδρύθησαν, καὶ τὴν εὐλογία τοῦ
 Θεοῦ, τόσο καὶ ἐπὶ τὴν ἐξέδρα ὅσο
 καὶ ἐπὶ ἐξωτερικῶν, ἡ ἀπειρη καὶ

Καναδά.

Τὴν καὶ ψυχὴν τῆς ἀνακαύεται
 καὶ τὴν ἀνέκαυσε καὶ ἀγαλλίαται
 αἰωνίως ἐν τῇ Παραδείσῳ μετὰ
 τοῦ χοροῦ τῶν ὁρίων Παρθένων.
 Τημενῶν, ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος εὐχόμεθα
 καὶ μετὰ τὴν ἀπό τῶν οὐράνιων
 συνοδεία καὶ γὰρ τὴν σωτηρίαν τῶν
 πνευματικῶν τῆς γένων καὶ ὅλου
 τοῦ κόσμου.

+ Γερ. Ἐφραῖμ